

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Til det sidste spørgsmål om lovforslagets hurtige behandling må jeg sige mildt til fru Inger Stilling Pedersen, at det har vi faktisk i finanslovforhandlingerne forpligtet os til at give det.

Om de andre synspunkter må jeg til gengæld blive en lille smule barsk og sige: Kan vi ikke snart komme ud over dette med – jeg prøvede at gøre lidt grin med det med min lille vandrehistorie – at så snart én institution i Danmark skal have fem flade øre, kommer alle de andre også og skal have? Dette her drejer sig om, at vi i et land med 5 mio. indbyggere har ét sundhedsvidenskabeligt udviklingscenter, hvor man altså i Frankrig forestiller sig at have tre og i Tyskland fire. Mon dog ikke vi skulle nøjes med det ene?

Jeg vil gerne ramme en pæl igennem det, og jeg vil bede ministeren om at bekræfte det: Der går ikke fem flade øre hverken fra Skejby eller Fåske Sygehus, eller hvad de hedder alle sammen, på grund af de penge, der nu bliver bevilget til Rigshospitalet. Lad os nu lade være med at hoppe på denne her med, at hvis de skal have dér, skal de 7 eller 14 eller 23 andre også have, for så får vi smurt denne her klat smør ud over alt for meget brød, og så bliver det ikke til noget som helst – de penge, som alt i alt beløber sig til 45 mio. kr. i ekstrabevilling om året. Det er det, vi taler om. Jamen så fordel dem da på landets sygehuse – og hvad så? Det giver ingen effekt. Men det giver en effekt, hvis man i et lille land som Danmark med 5 mio. mennesker – uden at vi behøver at være spor ydmyge; det er vi sandelig heller ikke for tiden – siger: Jamen vi må også have ét i det sydlige Jylland eller i Nordjylland osv. Jeg bor heller ikke i København, men jeg kan godt forstå, at vi må have et lokomotiv, som i samarbejde med andre vogne trækker det danske sundhedsvæsen.

Det kan godt være, fru Inger Stilling Pedersen sukker opgivende, men det mener jeg altså.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg synes, fru Mimi Jakobsen skulle have hørt efter, hvad jeg sagde. Det drejer sig ikke om bevilling af penge. Det var ikke det, jeg talte om. Jeg talte om bevilling af specialer. Nu

sidder fru Mimi Jakobsen ikke i Sundhedsudvalget og følger det ikke til daglig. Jeg kan godt forstå, at med hensyn til finansloven har vi talt om penge. Der er andre finanslovsforslag, som vi har god tid til. Vi kunne også godt få tid til at komme ud og se på noget af det, men vi har vedtaget, at Rigshospitalet skal have tingene, ikke?

Men det var specialerne, jeg talte om, så det ville være rart, hvis man hørte efter, hvad jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Inger Stilling Pedersen, at jeg meget gerne vil forsvare, at nogle forskningsområder på bestemte felter bliver bemandet med de absolut dygtigste forskere ét bestemt sted og nogle forskningsområder på andre felter bliver bemandet med nogle af de dygtigste forskere et andet sted. Vi behøver ikke at strø dem ud over hele landet. Jeg understregede i min tale, som jeg håber fru Inger Stilling Pedersen hørte, at der naturligvis er tale om en arbejdsdeling her, og at Rigshospitalet ikke skal være verdensmester på alle distancer.

Jeg tror, jeg har taget højde for disse synspunkter, uanset at jeg ikke har den ære at sidde i Sundhedsudvalget, hvilket jeg beklager.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg vil gerne takke for de mange positive bemærkninger, der er faldet. Jeg må sige, at jeg personlig er meget glad for, at det i finanslovsforliget er lykkedes at få sikret et stabilt grundlag for Rigshospitalets virksomhed.

Der blev under debatten sat spørgsmålstejn ved, hvorfor kontaktudvalget foreslås nedlagt. Der er den enkle forklaring herpå, at Rigshospitalets ledelse har indledt et meget tæt og meget direkte samarbejde med de brugeramter, man har, og det er Rigshospitalets intention at fortsætte det meget direkte samarbejde. Denne form for samarbejde overflødiggør kontaktudvalget, og det er begrundelsen for forslaget om at afskaffe det.

Jeg er meget enig i de betragtninger, som fru Lone Dybkjær fremsatte om vigtigheden af, at der bliver anlagt et helhedssyn på patienterne, og at vi ikke, når vi bliver behandlet i det offentlige sundhedsvæsen, alene bliver opfattet